

Henseende saavel som med Hensyn til Erhvervelse, Besiddelse af og Raaden over løs og fast Ejendom fastsættes derhos Mestbegunstigelse.

Det bestemmes endvidere, at de to Landes Statsborgere i skattemæssig Henseende skal behandles lige med Landets egne eller med den mest begunstigede Nations Statsborgere.

Art. XVIII. I denne Artikel bestemmes det, at de i det ene Land hjemmehørende Selskaber skal kunne gøre deres Rettigheder gældende og have Adgang til Domstolene i det andet Land; endvidere, at de under lagttagelse af det andet Lands Love, og saafremt de opnaar den nødvendige Tilladelse i de Tilfælde, hvor en saadan kræves, skal kunne grundlægge Filialer og Agenturer og udøve deres Virksomhed. Naar Selskaber har opnaaet Adgang til den anden Parts Territorium, skal de med Hensyn til deres Virksomhed nyde Mestbegunstigelse, ligesom ogsaa med Hensyn til Retten til at erhverve, besidde eller forpagte rørlig eller fast Ejendom. I skattemæssig Henseende tilsikres der ligeledes Selskaber Mestbegunstigelse.

Endelig indeholder Artiklen Bestemmelser til Undgaelse af Dobbeltbeskatning af Selskaber.

Art. XIX fastslaar, at de respektive Statsborgere paa den anden Parts Territorium skal være fritaget for tvungne offentlige Hverv (Værgemaal undtaget), for Militærtjeneste og andre personlige Pligter af militær Natur saavel som for Skatter og Afgifter, der træder i Stedet herfor. Endvidere bestemmes det, at de respektive Statsborgere og Selskaber i det andet Land skal være fritaget for alle Tvangslaan og -gaver samt militære Ydelser og Rekvisitioner, medmindre disse sidste paalægges dem i deres Egenskab af Ejere eller Besiddere af fast Ejendom, i hvilket Tilfælde de skal nyde Nationalbehandling eller Mestbegunstigelse.

Art. XX indeholder detaljerede Bestemmelser vedrørende Behandlingen af Handelsrejsende og disses Vareprøver. Der fastsættes Mestbegunstigelse med Hensyn til Beskatning af Handelsrejsende saavel som med Hensyn til alle Formaliteter, disse skal opfylde.

Art. XXI giver hver af Parterne Ret til at ansætte konsulære Repræsentanter og tilsikrer disse Mestbegunstigelse med Hensyn til Rettigheder, Fritagelser og Privilegier.

Art. XXII forpligter Parterne til med Hensyn til Ordningen af Spørgsmaal vedrørende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter at anvende Bestemmelserne til „Protokol vedrørende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter“, der er oprettet i Genève den 24. September 1923.

Art. XXIII. Begge Parter har taget Forbehold med Hensyn til Anvendelsen af Traktatens Bestemmelser paa Begunstigelser, der tilstaaes Nabolandene for at lette Grænsetrafikken af Hensyn til lokale Behov. Endvidere indeholder Artiklen en baltisk Forbeholdsklausul, d. v. s. et Forbehold fra lithauisk Side med Hensyn til de Fordele, som Lithauen har tilstaaet eller maatte tilstaa Estland eller Letland. Endeligt er der fra dansk Side taget det sædvanlige Forbehold med Hensyn til de Fordele, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Norge eller Sverige eller begge disse Lande. Grønland er undtaget fra Traktatens Bestemmelser.

Art. XXIV. Denne Artikel bestemmer, at eventuelle Tvistigheder angaaende Traktatens Indhold, Fortolkning og Anvendelse, som ikke kan løses ad diplomatisk Vej, paa Forlangende af en af Parterne skal forelægges den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag.

Art. XXV bestemmer, at Konventionen skal ratificeres, og Ratifikationsinstrumenterne udveksles i Kovno. Den skal træde i Kraft 14 Dage efter, at Udvekslingen har fundet Sted, og forblive i Kraft seks Maaneder efter, at den maatte blive opsagt af en af Parterne.

I *Slutprotokollen* tages Forbehold fra dansk Side med Hensyn til de Begunstigelser, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Island.

Endvidere fastslaas det, at den i Art. II fastsatte Mestbegunstigelse, saavel som ogsaa skal finde Anvendelse paa grønlandske Produkter, der indføres til Lithauen, og paa lithauiske Produkter, der indføres til Grønland, uanset at det i Art. XXIII fastsættes, at Traktatens Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa Grønland.